

ereće smještena je na Gospinu Otku u Solinu, gdje počinju korjeni nacionalne samobitnosti i vjerske povijesti. Duboko je prožeta vjerskim duhom, odanošću prema katoličkog vjeri i Svetom Ocu i nije čudno što je u nizu svojih obnova, svoje najsvetije izdanje doživjelo u povodu pastirskog posjeta sv. Oca Solinu 4. listopada 1998. godine.

Opera *Rasipni sin plod* je originalne zamisli priredivača mons. Ante Jurića, nadbiskupa splitsko-makarskog. Potječe iz vremena u kojem je obnašao dužnost prefekta splitskog Biskupskog sjemeništa 1953. godine. Za tekstualni predložak uzeo je biblijsku metaforu o rasipnom sinu koja dubinom i aktualnošću poruke dodiruje i nas same, a da pri tome ne gubi ništa od svoje izvorne snage. Tu, dakle, evandeosku prisposobu zaodjenu je u bogato ruho pučkih i umjetničkih napjeva iznjedrenih iz bogate riznice nacionalne glazbene baštine. Opera je pravzvana 1956. godine u vrijeme sudenja i zatvaranja Sjemeništa.

Kod oba glazbeno-scenska naslova autori su se obilno služili folklornim idiomom. Za okvir izlaganja postavili su soliste, dvoglasci muški pjevački zbor i tamburaški orkestar. Solističke uloge su u punoj mjeri profilirane, pregledne i jasne, jednostavne i pitke, sačinjene po mjeri onih kojima su namijenjene. Zamjetna je uloga zbora koji je aktivni sudionik dramskih zbivanja. Za posebne vrijednosti u postavljanju zbornog sloga treba istaći konciznost i dotjeranost melodijiske linije koja se uvijek kreće u granicama dobrog ukusa i osmišljenog plana. Tamburaški orkestar ima ulogu pratnje u svim etapama glazbeno-scenskih dogadanja. Iako je u rješavanju tog kompleksa težište na monodijskom načelu, u dobre odlike svakako treba izdvojiti izbalansirani i filigranski iznjansiran odnos među instrumentalnim dionicama. U pravilu taj nimalo jednostavan zadatak pada je na leđa tamburaškog orkestra *Mosorska vila*.

Kod oba naslova nužne intervencije u izvornom vokalno-instrumentalnom slogu načinio je s primjernom pouzdanošću don Šime Marović. Njemu djelomično u zasluge pripada uravnotežena i čitka fotografija koju je kod opere *Hrvati - narod svetog Petra* realizirao u suradnji s bogoslovom Mihailom Provićem.

I treće izdanje također je usko povezano uz život i djelovanje Nadbiskupskog i Bogoslovnog Sjemeništa u Splitu. Naslovljeno je *Svrati Gospode k nama*, a sastoji se od antifona, himni i inih crkvenih skladbi što ih je uglazio don Šime Marović tijekom minulih 25 godina skladateljskog rada. Bogat i plodan stvaralački opus spomenutog autora ovde je ograničen na 77 skladbi, koje jasno ukazuju na njegove stvaralačke preokupacije i sklonosti. Do odredene mjere ova zbirka sugerira nastanak i razvitak njegova osebujnog stvaralačkog jezika i stila. Skladbe su načinjene u uzornome vokalnom slogu, češće su pisane za dvoglasne i troglasne, a rijede četveroglasne zborove (ili klape), dijelom u čistom a cappella slogu, dijelom uz podršku orgulja. Zbirka je artikulisana kroz tri tematske cjeline. Prvu cjelinu čini *Misa navještenja Gosподinova*, drugu *Crkveni himni i antifone* koji su namijenjeni proslavi Gospinih blagdana i drugim svetkovinama, dok zaključnu čine razne prigodne pjesme koje su uglavnom povezane uz proslave obljetnica iz vjerske prošlosti. Spomenuta djela imaju široku primjenu i danas se rado izvode po brojnim našim župama.

Na kraju valja istaći kako svaki do spomenutih svezaka zaslužuje posebno priznanje glede tehničke i grafičke opreme. Na tom planu načinjen je veliki odmak u odnosu na postojeće standarde i po svojoj vršnoći mogli bi služiti za primjer mnogima koji se bave izdavaštvom muzikalija. Treba, dakle, pohvaliti trud onih koji su stvorili, pripremili i obradili spomenute zbirke, jer oni su živi svjedoci ljubavi i odanosti prema vjeri svojega naroda, ali su i zagovornici njegove prošlosti i bogatog kulturnog nasljeda. *Splitsko Nadbiskupsko sjemenište* može biti ponosno što je stvaralačkim i reproduktivnim snagama svojih glazbenih učitelja doprinijelo kvaliteti izobrazbe i odgoja svojih pitomaca. Po tim osobinama, splitsko se Nadbiskupsko sjemenište zasigurno izdvaja i može služiti za poticaj mnogim sličnim ustanovama kod nas.

Miljenko Grgić

RADOST SUSRETA MLADIH

Ove jubilejske godine, koja je u znaku euharistije, u nedjelju 4. lipnja u Vrlici održan je krajevni susret župnih dječjih zborova *Zlatna harfa*. Sudjelovalo je sedam zborova iz splitsko-makarske i jedan iz šibenske biskupije. Susret je započeo misom koju je predvodi župnik Vrlike fra Ante Madunić i u kojoj su djeca izuzetno sudjelovala s glazbenom simbolikom, kako u pjevanju tako i prinošenju glazbala kao prikaznih darova na oltar. Zborovi su zatim u jednosatnom nastupu iskazali svoj trud, umijeće i ljubav prema zbornom pjevanju izvodeći euharistijske popijevke, kako one koji su izvukli iz crkvene pjesmarice tako i nove pod vodstvom svojih ravnatelja, njegujući tako stare i promičući nove liturgijske popijevke.

No iznad svega u Vrlici je dominirala radost susreta mladih pjevača iz različitih župa koji je kulminirao na samom kraju kada su ispred crkve Gospe Rožarice spontano zapjevali popijevke iz svoga vlastitog repertoara.

FML

Glas Koncila, 2000., br. 26

ZADAR

"VESELO, BRAĆO, KLIKNIMO"

U zadarskoj katedrali sv. Stošije održana je na svetkovinu Presvetoga Trojstva, u nedjelju 18. lipnja, tradicionalna *Zlatna harfa*, susret dječjih crkvenih zborova na kojem su nastupila djeca iz čitave nadbiskupije: iz Zemunika, Galovca, Nina, Crnog, Kali i Kukljice, Paga, Bibinje, Pakoštana te djeca iz gradskih župa sv. Šime, sv. Stošije, Bezgrešnog Začeća BDM i Uznesenja BDM - Belafuža.

U ovoj Jubilejskoj godini glazbene izvedbe koje su se čule na *Zlatnoj harfi* imale su već od prve pjesme kada su zborovi zajedno zapjevali pjesmu: *Veselo, braćo, kliknimo*, svoje polazište u sakramantu euharistije.

Prisutne, a poglavito djecu koja su nastupala, na početku je pozdravio predstojnik Katehetskog ureda zadarske nadbiskupije don Ivan Mustać.

Poslije nastupa posljednjeg zbora i kad je preostalo još samo to da se predstojnik don Ivan zahvali svima, neočekivano se pojavio nadbiskup mons. Ivan Prenda koji je došao gliserom s Pašmanu gdje je u tri župe slavio sakrament potvrde, te su ga djeca pozdravila s oduševljenjem. Pozdravivši djecu i voditelje zborova, rekao je: "Draga djeco, nadam se da shvaćate kako je lijepo družiti se i biti zajedno. Budite marljivi i nemojte ovakve susrete i ovo prijateljstvo zapustiti. Neka nam živi *Zlatna harfa i zlatnoharfaš!*"

Susret je zaključen pjesmom *Nebo gori, zemlja blista*, koju su otpjevali svi sudionici uz pomoć i ravnjanje domaćina don Zdenka Dundovića, te pastirskim blagoslovom nadbiskupa Prende.

Ivana Finka
Glas Koncila, 2000., br. 27

VRBNIČKI I PAŠKI GLAGOLJAŠKI NAPJEVI U DONATU

U sklopu *Četrdesetih glazbenih večeri u Donatu*, u subotu 22. srpnja, u crkvi svetoga Donata u Zadru, održan je koncert glagoljaških napjeva Vrbnika i Paga. Članovi bratovštine sv. Ivana Krstitelja, zvani *Kapari*, iz Vrbnika pjevali su drevne glagoljaške napjeve na starocrvenoslavenskom jeziku koji su se tijekom stoljeća očuvali u Vrbniku, glasovitoj utvrdi hrvatskoga glagoljaštva. Uz kapare, odjevene u starim bratovšinskim tunikama, sudjelovali su i pjevačice vrbinčke župne crkve Uznesenja Marijina kao i svirci na soplama koji su kratkim uvodima u napjeve predstavili ovu osobujnu i vrijednu tradiciju. Mješoviti crkveni zbor iz Paga pjevao je stare napjeve paške zborne crkve sv. Marije, uglavnom na tekstovima *Hrvatskoga Bogoslužbenika*, preko kojega je živi hrvatski jezik ušao u glagoljaške župe i biskupije uz obalu. Pjevali su se dijelovi mise, časoslova i drugih obreda kroz crkvenu godinu. Osobiti ugodađaj pružile su vrbinčke i paške tradicijske nošnje.

Glagoljaški napjevi Vrbnika i Paga sadrže elemente srednjovjekovnoga gregorijanskoga korala i ostataka bizantskoga crvenog pjevanja, ali ponavljaju odišu starijim i novijim tradicijskim folklornim izrazom Hrvatskoga primorja i Dalmacije. Folklorna glazba je bila presudna u oblikovanju glagoljaškoga pjevanja u povijesti, istaknuo je urednik i voditelj koncerta prof. Ljivo Marijan, etnolog i tajnik zadarskoga nadbiskupa. To je već treći koncert glagoljaških napjeva koji se održava u sklopu *Glazbenih večeri u sv. Donatu*, privlačeći pozornost mnogobrojne publike, stranih gostiju i kulturne javnosti.

L.M.
Glas Koncila, 2000., br. 31

SARAJEVO

GOSTOVAO ZBOR DJEČAKA IZ LIMBURGA

Poznati katedralni dječački zbor *Limburger Domsingknaben* iz Limburga u Njemačkoj, osnovan 1976. godine, gostovao je od 30. lipnja do 2. srpnja 2000. u Sarajevu.

Prvoga dana, na svetkovinu Presvetog Srca Isusova (patron katedralne župe), u sarajevskoj Katedrali članovi tog zbora, pod vodstvom dirigenta Klausu Knubben, pjevali su na misi

u 18 sati na kojoj je sudjelovao veliki broj vjernika katedralne župe. Svetu misu predvodio je vrhbosanski nadbiskup i kardinal Vinko Puljić. Za vrijeme mise obavljena je i mala svečanost uvedenja u službu počasnog kanonika prof. dr. Ernesta Leuningera iz biskupije Limburg koji je u ime biskupije zadužen za koordinaciju pomoći vrhbosanskoj nadbiskupiji.

Sutradan navečer u sarajevskoj prvostolnici s početkom u 19 sati članovi tog renomiranog ansambla izveli su koncert u povodu nadbiskupijske proslave svetkovine Srca Isusova. Na koncertu su bili nazočni uz kardinala Vinka Puljića, msgr. Pero Sudar, pomoći biskup vrhbosanski, msgr. Ivo Tomašević, kancelar i vršilac dužnosti rektora katedrale, preč. Anto Meštrović, kanonik, prof. Ernst Leuninger, počasni kanonik, dr. Günter Geis, generalni vikar iz Limburga i drugi ugledni gosti. Prije početka koncerta, brojnom slušateljstvu, goste iz Limburga predstavio je msgr. Ivo Tomašević i najavio ukratko sadržaj njihova izvođenja. Potom su se 23 dječaka, pod ravnjanjem vrlo iskusnog dirigenta gospodina Klausu Knubben, predstavili a capella ovim koncertnim programom: *Ave verum corpus* (C. Saint-Saens), *Deutsche Messe* (Schubert), *Ego sum panis vivus* (Palestrina), *Gegrüsset Maria* (Brahms), *Lobe den Herrn, meine Seele* (Unbek. Meister), *Missa Lauda Sion* (Palestrina), *O quam gloriosum* (Victoria), *O Jesu, all mein Leben* (Gindele), *O sacrum convivium* (Perosi), *O sacrum convivium* (Bartolucci), *O wunderbare Speise* (Isaac), *Regina coeli* (Aichinger), *Segne und behüte* (Unbek. Meister), *Sicut cervus* (Palestrina), *Tantum ergo* (Bruckner) i *Wir danken dir* (Schütz).

Nastupom zbara dječaka iz Limburga sarajevska Katedrala doživjela je još jedan duhovno-glazbeni proplamsaj. Dječaci su uz sigurnu ruku svoga dirigenta puninom zvuka, ujednačenošću dionica, zanosnom bojom tona, disciplinom i koncentracijom do kraja "dirnuli" mnoštvo gledatelja. Publika je mogla istinski uživati u ljepoti zborovog pjevanja što je potvrdio i kardinal Vinko Puljić obraćajući se prisutnima na kraju koncerta: "Ovo je divan dar našoj Katedrali i nadbiskupiji koja sutra slavi blagdan Srca Isusova".

Sutradan, na dan nadbiskupijske proslave blagdana Srca Isusova, svetu misu u Katedrali u 10,30 sati predvodio je kardinal Vinko Puljić, a misno slavlje, uvijek dobro uvježbanim pjevanjem, uljepšali su katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler* pod ravnjanjem vlč. Marka Stanušića i katedralni dječački zbor iz Limburga s dvije skladbe pod ravnjanjem gosp. Klausu Knubbenu. Istoga dana zbor dječaka pjevao je na misi u 18 sati i u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Novom Sarajevu, a poslije slike održao je kratki koncert. I nakon ovoga koncerta oduševljeno slušateljstvo, koje je ispunilo crkvu do posljednjeg mjesta, nagrađilo je mlade pjevače iz Njemačke zasljenim pljeskom.

Katedralni dječački zbor iz biskupije Limburg u Njemačkoj zasigurno će ostati u dubokom sjećanju vjernicima grada Sarajeva koji se vesele svakom radosnom druženju, čega im je u nedavno minulom ratu itekako nedostajalo.

Niko Luburić

NASTUP BOGOSLOVA U ŽUPI LUG-BRANKOVIĆI

Bogoslovski pjevački zbor *Madrigalisti* (12 članova) i *Bogoslovski tamburaški zbor* (14 svirača i pjevača) Vrhbosanske katoličke bogoslovije gostovali su 21. svibnja 2000. godine u župi Lug-Brankovići pod vodstvom prof. don Nike Luburića,